

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/83/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714207291
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Petreás
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6714207291.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Petreásom, v právnej veci navrhovateľky O. Ľ. I., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, Z., občianky SR, proti odporcom I./ V. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XX, G., občanovi SR a II./ maloletej B. Z., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/XX, Z., zastúpenej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, pracovisko Detva ako kolíznym opatrovníkom, o určenie otcovstva, takto

rozhodol:

Odporca V. Q., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX je otcom maloletej B. Z., nar. XX.XX.XXXX z matky Ľ. I., rod. Z., nar. XX.XX.XXXX.

Súd z v e r u j e maloletú B. Z.Ú., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti navrhovateľky Ľ. I., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok.

Odporca V. Q., nar. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej B. Z., nar. 22.03.2010 výživným vo výške 75 Eur mesačne, počnúc dňom 28.02.2014, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky Ľ. I..

Zameškané výživné za obdobie od 28.02.2014 do 31.08.2014 vo výške 452,50 Eur je odporca V. Q. p o v i n n ý splácať k rukám navrhovateľky Ľ. I. v mesačných splátkach po 25 Eur, počnúc dňom nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, vždy spolu s bežným výživným až do úplného splatenia, a to pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej z nich.

Odporca V. Q. je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľke Ľ. I. trovy konania vo výške 66 Eur za zaplatený súdny poplatok z podaného návrhu o určenie otcovstva do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka návrhom podaným 22.5.2014 požiadala súd o určenie, že odporca V. Q., nar. XX.XX.XXXX je otcom maloletej B. Z., nar. XX.X.XXXX. Zároveň požiadala o zverenie maloletej B. do svojej osobnej starostlivosti, o určenie výživného na maloletú B. vo výške 120 Eur mesačne a žiadala zároveň nahradiť trovy konania. Návrh odôvodnila tým, že Okresný súd Zvolen rozsudkom č.k. 6P/9/2012 zo dňa 20.1.2014 určil, že pán X. Z. nie je biologickým otcom jej dcéry B. Z.. Na základe týchto skutočností kontaktovala skutočného biologického otca maloletej pána V. Q., ktorý sa vyjadril, že maloletú uzná za svoju bez problémov, no po viacerých osloveniach, aby sa dohodli na stretnutí na matrike, ju začal ignorovať a nedošlo k uznaniu otcovstva na matrike. Navrhovateľka uviedla, že jej vzťah s odporcom trval približne viac ako rok. Počas splodenia maloletej boli rozídení, len sa príležitostne

stretávali. V tej dobe sa už poznali 7 rokov. Po oznámení, že navrhovateľka je tehotná, odporca nemal záujem o maloletú. Bol oboznámený aj s tým, že sa maloletá B. narodila. Videl ju približne 3-krát, aj to nemal až taký záujem vidieť maloletú ako navrhovateľku. Prvý krát ju videl keď mala 16 mesiacov a posledný krát ju videl, keď mala 20 mesiacov. Odvtedy ju nemal záujem vidieť. Nejaví o ňu žiaden záujem. V návrhu ďalej uviedla, že sa stará o svoju matku U. Z.A., nar. XX.X.XXXX, ktorá je zdravotne ťažko postihnutá. V spoločnej domácnosti žije s maloletou B. Z. a manželom Q. I.. Uviedla, že nakoľko V. Q. súložil s matkou maloletej B. v čase, od ktorého neprešlo do narodenia menej ako 180 a viac ako 300 dní, považuje sa odporca za otca maloletej B.. Odporca nechce otcovstvo uznať dobrovoľne pred orgánom povereným viesť matriku a zdráha sa plniť rodičovské povinnosti. Výživné na maloletú B. žiadala určiť od 1.2.2014.

Navrhovateľka na pojednávaní dňa 12.9.2014 uviedla, že pôvodne k uznaniu otcovstva X. Z. k maloletej B. Z. došlo z toho dôvodu, že v tom čase navrhovateľka chcela s pánom Z. žiť. Vedeli, že on nie je otcom maloletej B., ale keďže chceli spolu žiť, pán Z. vtedy toto otcovstvo uznal. Navrhovateľka od začiatku vedela, že otcom maloletej B. je odporca V. Q.. O tomto vedel aj pán X. Z.. Uviedla, že si je 100% istá, že otcom maloletej B. je odporca V. Q.. Ak to nenavrhuje on, ona nenavrhuje uskutočňovať znalecké dokazovanie, lebo sú to len zbytočné náklady. Vypočítala si vtedy aj termín pôrodu od posledného pohlavného styku s odporcom. Maloletá B. sa narodila ešte o týždeň skôr ako bol pôvodný termín a navrhovateľke to všetko sedelo. V rozhodnom čase sa pohlavne stýkala len s odporcom.

Odporca na pojednávaní uviedol, že k veci sa už písomne vyjadril, trvá na svojom vyjadrení. Je si 100% istý, že je otcom maloletej B. Z.A.. Žiadal otcovstvo určiť rozsudkom súdu, ale nenavrhol uskutočniť znalecké dokazovanie. Podľa jeho názoru by bolo úplne zbytočné nariaďovať v tejto veci znalecké dokazovanie. Jednoznačne uviedol, že sa cíti byť otcom maloletej B. Z., nar. XX.X.XXXX.

Zástupkyňa kolízneho opatrovníka navrhla návrhu na určenie otcovstva k maloletej B. Z. vyhovieť, lebo sa na tom dohodli účastníci konania.

Odporca v písomnom vyjadrení k podanému návrhu, ktoré bolo doručené súdu 17.7.2014 uviedol, že je pravda, že po oznámení, že navrhovateľka je tehotná, nechcel uznať otcovstvo. Bolo to z toho dôvodu, že navrhovateľka už predtým žila s druhým partnerom, ktorý po narodení maloletého dieťaťa uznal toto za svoje a bol uvedený aj v rodnom liste ako otec maloletého dieťaťa. Z tohto dôvodu odporca nekontaktoval navrhovateľku a nenavštevoval maloleté dieťa. Na základe skutočností uvedených navrhovateľkou v podanom návrhu, je pravdepodobné, že on je otcom dieťaťa a súhlasí s uznaním otcovstva. Uviedol, že nesúhlasí s navrhovanou výškou výživného 120 Eur mesačne, lebo má nízky príjem, a to len vo výške okolo 410 - 420 Eur. Býva s rodičmi, podieľa sa na chode domácnosti, čo zahŕňa platenie nájmu, inkasa, stravy vo výške 200 Eur mesačne. Jeho rodičia sú od jeho finančnej pomoci závislí. Matka odporcu je na dôchodku a otec pôjde do dôchodku v roku 2015. Poukázal na ustanovenie § 66 Zákona o rodine. Jeho ďalšími výdavkami je cestovné do práce vo výške 20 Eur, obedy v práci 20 Eur, oblečenie okolo 30 Eur mesačne, životné poistenie 12 Eur, mobilný telefón 35 Eur. Vo vyjadrení poukázal aj na to, že navrhovateľka je vydatá a žije so svojim manželom, ktorý rodinu zabezpečuje. Sama má príjem ako SZČO. Navrhol určiť výživné na maloletú B. vo výške 40 Eur mesačne.

Zo spisu Okresného súdu Zvolen sp.zn. 6P/9/2012 bolo zistené, že rozsudkom č.k. 6P/9/2012-89 zo dňa 28.1.2014 súd určil, že X. Z., nar. XX.X.XXXX nie je biologickým otcom maloletej B. Z., nar. XX.X.XXXX z matky O.. Ľ. Z., nar. XX.X.XXXX. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 27.2.2014. Tento rozsudok bol vydaný na základe znaleckého posudku súdneho znalca doc. H.. Y. Ž., PhD. č. 5/2013. Súdny znalec na základe analýzy DNA vylúčil odporcu v I. rade X. Z., nar. XX.X.XXXX ako biologického otca maloletej B. Z., nar. XX.X.XXXX. Miera pravdepodobnosti určenia X. Z. ako biologického otca maloletej B. Z. je menej ako 0,0000%.

Podľa § 94 ods.1 Zákona o rodine, ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd.

Podľa § 94 ods.2 Zákona o rodine, za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevyučujú závažné okolnosti.

Podľa § 36 ods.1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 ods.1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods.2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods.3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods.4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods.5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods.1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Zo správy zamestnávateľa odporcu V. Q. bolo zistené, že dosahuje priemerný mesačný čistý zárobok vo výške 476,15 Eur.

Navrhovateľka v období od 1.8.2013 do 31.10.2013 bola zamestnaná v spoločnosti BELIČKOVÁ s.r.o. Zvolen. Dosiahla priemerný mesačný čistý zárobok vo výške 352 Eur.

Zo správy Daňového úradu Banská Bystrica, kontaktné miesto Detva zo dňa 20.8.2014 bolo zistené, že navrhovateľka dosiahla v roku 2013 príjmy zo závislej činnosti vo výške 1.391,67 Eur a základ dane bol 1.205,23 Eur. Navrhovateľka uviedla, že od 1.2.2014 do 30.6.2014 pracovala pre poisťovňu Wüstenrot a dosahovala čistý príjem mesačne okolo 300 Eur. Aj keď má živnosť otvorenú, momentálne nepodniká, lebo je na materskej dovolenke.

Súd na základe takto uskutočneného dokazovania vyhovel návrhu na určenie otcovstva a určil, že odporca V. Q. je otcom maloletej B. Z.. S prihliadnutím na to, že neboli vznesené žiadne pochybnosti ani navrhovateľkou a ani odporcom V. Q., súd vo veci nenariadil znalecké dokazovanie.

Zároveň súd rozhodol o právach a povinnostiach rodičov k maloletemu dieťaťu. Na základe zhodného stanoviska všetkých účastníkov konania súd zveril maloletú B., nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matke, t.j. v tomto konaní navrhovateľke Ľ. I..

Odporcu ako otca maloletej B. zaviazal platením výživného vo výške 75 Eur mesačne. S prihliadnutím na vek maloleteho dieťaťa a momentálne zárobkové možnosti obidvoch rodičov, považoval súd túto výšku výživného za dostatočnú. Povinnosť platiť toto výživné súd určil odporcovi od 28.2.2014, čo je deň nasledujúci po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Zvolen, ktorým bolo zapreté otcovstvo X. Z.Č..

Odporca vôbec neplnil doteraz vyživovaciu povinnosť, preto od 28.2.2014 do 31.8.2014 vzniklo zameškané výživné v celkovej výške 452,50 Eur, ktoré súd povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 25 Eur mesačne.

Podľa položky 9 sadzobníka súdnych poplatkov - prílohy zákona č. 71/1992 Zb. z návrhu na začatie konania o určenie rodičovstva a zapretie rodičovstva a z návrhu na začatie konania o prípustnosti zapretia otcovstva je súdny poplatok 66 Eur.

Podľa § 4 ods.2 písm. h) zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov, od poplatku je oslobodené maloleté dieťa v konaní o určenie alebo zapretie rodičovstva a v konaní o prípustnosti zapretia otcovstva.

V tomto prípade navrhovateľom nebolo maloleté dieťa, ale jeho matka - navrhovateľka O. Ľ. I.. Preto Okresný súd Zvolen správne vyzval navrhovateľku na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý navrhovateľka zaplatila dňa 27.6.2014 sumou 66 Eur. Navrhovateľke zaplatením súdneho poplatku vznikli trovy konania. Navrhovateľka mala v konaní úspech, preto jej vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods.1 O.s.p. Súd na náhradu týchto trov zaviazal odporcu v I. rade, ktorý v konaní úspech nemal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).